

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „myBaby” – zgłoszenie nr 10 846 426

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie R 1002/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 czerwca 2015 r. wydanej w postępowaniu odwoławczym R 1002/2014-2;
- oddalenie sprzeciwu w całości;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 maja 2015 r. wydanej w postępowaniu odwoławczym R 1137/2014-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 216/96 z dnia 5 lutego 1996 r. ustanawiającego regulamin wewnętrzny izb odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2015 r. – Terna/Komisja

(Sprawa T-544/15)

(2015/C 363/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Police, L. Di Via, F. Covone, D. Carria)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej – Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu (Dyrekcja Generalna ds. Energii – SRD.3 – Financial management), nr ref. Move.srd.3.dir(2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w częściach, w których wykluczony zostaje zwrot kosztów poniesionych przez Ternę w związku z przedsięwzięciami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 oraz ustanowiony obowiązek zwrócenia kwot przyznanych w związku ze wspomnianymi przedsięwzięciami w zakresie wskazanym w tabeli załączonej do zaskarżonej decyzji;
- tytułem żądania ewentualnego – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej – Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu (Dyrekcja Generalna ds. Energii – SRD.3 – Financial management), nr ref. Move.srd.3.dir(2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w częściach, w których nie zmniejszono zwrotu kosztów poniesionych przez Ternę w związku z przedsięwzięciami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 e n. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 w zakresie odpowiadającym tylko zyskom osiągniętym przez CESI S.p.A.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji Europejskiej – Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu (Dyrekcja Generalna ds. Energii – SRD.3 – Financial management), nr ref. Move.srd.3.dir(2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r., doręczonej do Terna S.p.A. w dniu 21 lipca 2015 r. (sygn. 0011151), w częściach, w których wyłącza zastosowanie art. 40 ust. 3 dyrektywy 2004/17/WE w odniesieniu do dotacjami do przedsięwzięć nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 oraz ustanawia obowiązek zwrócenia kwot przyznanych w związku ze wspomnianymi przedsięwzięciami, w zakresie wskazanym w tabeli załączonej do zaskarżonej decyzji, jak też przeciwko każdemu innemu aktowi przygotowawczemu lub w jakikolwiek sposób związanemu, że szczególnym odniesieniem – tam, gdzie ma to zastosowanie – do noty Komisji Europejskiej – Dyrekcja Generalna ds. Energii (Dyrekcja B – Bezpieczeństwo Dostaw Energii, Rynki Energetyczne i sieci, B.1 – Polityka energetyczna, bezpieczeństwo dostaw i sieci), nr ref. ENER.B1(2014)509729 z dnia 18 czerwca 2014 r., jak też do Audit Report nr B22-09 z dnia 1 lutego 2013 r., w częściach, w których nie uznaje kosztów poniesionych przez Terna S.p.A. w związku z usługami wyświadczonymi przez CESI S.p.A. w ramach przedsięwzięć za kwalifikujące się do zwrotu.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności skargi

- Zaskarżona decyzja została wydana wobec obecnej skarżącej, ponieważ jej skutki dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie, i decyzję tę – choć pozbawiona jest konkretnego środka wykonawczego – należy uznać za ostateczną i niepodlegającą dalszej weryfikacji ze strony pozwanej.

2. Zarzut drugi dotyczący istoty skargi, błędnego zastosowania art. 14 i art. 37 dyrektywy 2004/17/WE w dziedzinie podwykonawstwa usług, nieprawidłowości w dochodzeniu i braku uzasadnienia zaskarżonego aktu, błędnego zastosowania art. III.7 ust. 1, 4 i 6 załącznika III do decyzji D/207630 z 2008 r. i błędnego zastosowania art. III.7 ust. 1, 4 i 6 załącznika III do decyzji D/7181 z 2010 r. wskutek nieuzasadnionego obniżenia kwoty zwrotu z tytułu przedsięwzięć z powodu rzekomo nieprawidłowego zastosowania formalnego przez Ternę procedur w dziedzinie zamówień publicznych.

- W szczególności włączenie do umów ramowych zawieranych między Terną a CESI klauzuli dotyczącej możliwości zlecenia podwykonawstwa w następstwie procedury negocjacyjnej nieopublikowanej ogłoszeniem zamówienia publicznego nie może zostać uznane za sprzeczne z dyrektywą 2004/17/WE i nie może być skutecznie przywoływane jako rzekoma poszlaka braku występowania względów technicznych, które pozwalają na udzielenie zamówienia określonej podmiotowi.

- Zaskarżona decyzja jest wadliwa również z innych powodów polegających na niewłaściwym zaklasyfikowaniu stosunku między umowami ramowymi a indywidualnymi zamówieniami powierzonymi przez Ternę na rzecz CESI.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania art. 40 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2004/17/WE przez to, że Komisja Europejska nie uznała, iż występują przesłanki techniczne, które pozwalają na udzielenie zamówień określonemu podmiotowi bez uprzedniego ogłoszenia zamówienia publicznego, oraz nieprawidłowości w dochodzeniu i braku uzasadnienia odrzucenia wniosku o zwrot.
 4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego zastosowania dyrektywy 2004/17/WE i naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań Terny poprzez wykluczenie dopuszczalności wniosków o zwrot dotyczących zamówień objętych umową ramową, pomimo opublikowania ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, oraz braku znaczenia niektórych kwot dla celów objęcia procedurami europejskimi.
 5. Zarzut piąty, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia zasady racjonalności i proporcjonalności w wyniku podjęcia przez Komisję decyzji o odrzuceniu w całości wniosków o zwrot zamiast ich proporcjonalnego obniżenia.
-